

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kiss Péter jogtanácsos által képviselt Országos Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve u. 4-6) felperesnek a Dr. Kenéz Anna Ügyvédi Iroda által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes elleni szavatossági igény és kötbér megfizetése iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2017. november 22. napján kelt 6.P.24.978/2016/23. számú ítélete ellen a felperes által 26. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 8.702.400 (azaz nyolcmillió-hétszázkétezer-négyszáz) Ft-ot és ezen összeg után 2011. április 29. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, míg 2013. július 1. napjától a kifizetésig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát; a felperes által az alperes részére fizetendő perköltség összegét 495.875 (azaz négyszázkilencvenötezer-nyolcszázhetvenöt) Ft-ra leszállítja; a feljegyzett 900.000 (azaz kilencszázezer) Ft kereseti illetékből az állam terhén maradó részt 612.000 (azaz hatszáztizenkétezer) Ft-ra leszállítja és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 288.000 (azaz kétszáznyolcvannyolcezer) Ft feljegyzett kereseti illetéket; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 159.900 (azaz százötvenkilencezer-kilencszáz) Ft + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 696.200 (azaz hatszázkilencvenhatezer-kétszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, míg 1.479.400 (azaz egymillió-négyszázhetvenkilencezer-négyszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket az állam visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében árlaszállítás jogcímén 6.526.800 Ft, kötbér jogcímén pedig 27.195.000 Ft, és mindkét összeg után 2011. április 29. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatai és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresete indokául előadta, hogy az alperessel 2009. szeptember 21. napján kötött szállítási szerződést 21.000 db + 30% szolgálati tányérsapka fonott zsinórral történő szállítására. A sapkák átvételekor a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 383. § (3) bekezdése szerinti vizsgálatot elvégezte, azonban a termék hibája ekkor még nem volt észlelhető. A sapkák használata és viselése során jelentkezett minőségi romlás, ekkor azokat alaposabb vizsgálat alá vonta és szétszerelte. Ekkor észrevételezte, hogy a sapkák nem a szerződésben meghatározott damillal, hanem relaxa zsinórral készültek. Az általa készített magánszakvélemény szerint az összetett tányérsapka tekintetében 6%-os minőségromlás állapítható meg, ennek alapulvételével határozta meg az árlaszállítási igényét. Az alperes a szerződésben kötbérfizetési kötelezettséget is vállalt hibás teljesítés esetére. Mivel az

alperes a kijavítást és a kicserélést visszautasította, a teljesítés napja nem határozható meg, ezért a kötbér maximális összegét kell figyelembe venni, ami a szerződés nettó értékének 25%-a.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy a szerződés megkötése után a gyártás során beszerzési nehézségei léptek fel, ezért a szerződésben megnevezett damil merevítést a szakmában általánosan használt, azzal egyenértékű relaxa zsinórral váltotta ki. Erről a felperest nem tájékoztatta, de a gyárközi ellenőrzések során a felperes sem emelt kifogást. A termék átvételekor nem jelezte a problémát. Figyelemmel arra, hogy a relaxa zsinór is műanyag szál, így a szerződésben meghatározott műszaki tartalomnak megfelelő sapkákat gyártotta le. Vitatta a kötbérigényt is, mivel nem okozott minőségromlást az, hogy nem az előírt anyagot használta. Meghiúsulási kötbér nem alkalmazható, mivel a sapkákat leszállította. A kötbér mértékét eltúlzottnak ítélte, kérte annak mérséklését.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 635.000 Ft perköltséget. Úgy rendelkezett, hogy a feljegyzett 900.000 Ft feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli. Ezt meghaladóan a felek a perrel kapcsolatban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2009. június 30. napján ... hirdetmény számon "kiegészítő ruházati utánpótlási ellátmány biztosítása" tárgyában nyílt közbeszerzési eljárást írt ki többek között 21.000 db + 30% szolgálati tányérsapka fonott zsinórral szállítása tárgyában. Az ajánlati dokumentáció részét képező műszaki leírás 1. pontja szerint a tányérsapka merev formáját az acélmerevítés szolgálja, a tányérszegő merevítésére "műanyag szál (damil)" anyagot jelöl meg. A közbeszerzési eljárás nyerteseként a felperes 2009. szeptember 21. napján kötött az alperessel szállítási szerződést a nyílt közbeszerzési eljárás ajánlati felhívásában és alapidokumentációjában meghatározott minőségi és mennyiségi feltételeknek megfelelő szolgálati tányérsapka fonott zsinórral 21.000 db + 30% darab szállítása tárgyában. A szerződés 6.1. pontja szerint a leszállított termékeknek együttesen kell megfelelniük a szerződés elválaszthatatlan részét képező műszaki leírásban előírtaknak. A szállító az előírt műszaki és minőségi követelményektől való eltérésből származó következményekért teljes körű felelősséggel tartozik a 6.2. pont szerint. A szerződés 7.2.1. pontja alapján a megrendelőnek jogában áll gyárközi ellenőrzést tartani. A szerződés 9.2.1. pontja szerint a szállító szavatol azért, hogy szállított termékek alkalmasak a rendeltetésszerű használatra, valamint azok mentesek mindenfajta tervezési, anyagbeli, kivitelezési vagy olyan hibáktól, amelyek a szállító cselekedetéből vagy mulasztásából erednek. A szállító szavatol azért is a 9.2.2. pontja alapján, hogy a termékek a műszaki leírásban, a szállító műszaki ajánlatában foglaltaknak megfelelnek. A szerződés 10.2. pontja szerint a szállító kötelezettségeinek nem szerződésszerű vagy nem teljesítése folytán a szállítóval szemben a megrendelő késedelmi, meghiúsulási és hibás teljesítés esetére járó kötbérigényt érvényesíthet. A felek a szerződés 11.2. pontjába foglalták, hogy mi minősül hibás teljesítésnek. Kikötötték, hogy hibás teljesítés esetén a megrendelőt ugyanolyan mértékű kötbér illeti meg, mint a késedelmes teljesítés esetén. A kötbér alapja a hibásan teljesült mennyiség szerződéses értéke. A késedelmi kötbér mértékét napi 1,5 %-ban határozták meg.

A szerződés aláírását követően a felperes 2009. november 2., 13., 20. és 2009. december 4. és 11. napján gyártási ellenőrzéseket végzett az alperesnél, melyek során megállapították a felek, hogy a szemrevételezett termékek megfeleltek a műszaki dokumentációban előírtaknak. Az alperes 2009. december 15-ig szállította le a tányérsapkákat, amelyek paszpól részét nem a szerződés mellékletét képező műszaki leírásban leírt műanyag szál utáni zárójeles megjelölés szerinti damillal, hanem ugyan műanyag szálú de relaxa zsinórral gyártotta le. A felperes a tányérsapkák relaxa zsinórral

való szerelését az átvételkor nem észlelte, mivel a sapkák szétszedésére ekkor nem került sor. A felperes a szerződés ellenértékét 2010. február 12-ig teljesen kiegyenlítette.

A felperes a használat során jelentkező minőségi problémák hatására vizsgálta meg a tányérsapkákat alaposabban, ekkor kerültek azok szétszerelésre. Ekkor vált nyilvánvalóvá számára, hogy a sapkák relaxa zsinórral készültek az általa előírt damil helyett. Erről 2010. április 28. napján kelt levelében tájékoztatta az alperest, majd a 2010. május 12. napján tartott egyeztetésen kérte a termékek kijavítását és kicserélését. Az alperes azonban ezek elől elzárkózott, mert álláspontja szerint az általa alkalmazott anyag a termékben minőségromlást nem eredményezett. Mindösszesen 2.163.000 Ft árengedményt tartott indokoltnak, mérlegelés tárgyává tette 700 db zsinór nélküli sapka ellenérték nélküli átadását akként, hogy 700 db zsinóros sapka visszaadását nem kéri. Ezen túl 500 db zsinóros tányérsapka szállítására tett ajánlatot. A felperes az ajánlatot nem fogadta el és 2010. augusztus 6. és október 5. napján kelt leveleiben felszólította az alperest 6.526.800 Ft megfizetésére árleszállítás jogcímén, illetve 27.195.000 Ft megfizetésére hibás teljesítés miatti kötbér jogcímén. Az alperes a fenti felszólításnak nem tett eleget.

A fenti tényállás alapján az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozatlannak találta. Kifejtette, a régi Ptk. 305. § (1) és (3) bekezdése alapján azt kellett eldönteni, hogy az alperes által gyártott tányérsapkák - amelyek damil helyett relaxa zsinórral készültek - megfeleltek-e a felek között létrejött szerződésben meghatározott tulajdonságoknak.

Az alperes által gyártott termék szerződéses tulajdonságait a szerződés elválaszthatatlan részét képező ajánlati dokumentáció műszaki leírása tartalmazta. Nem volt jelentősége annak, hogy a mintadarab és az elkészült termék nem felelt meg egymásnak, mivel a felek a leggyártandó sapkák tulajdonságait egyértelműen a műszaki leírással és nem a mintadarabbal határozták meg. Az elsőfokú bíróság szakkérdésnek tekintette, hogy a tányérsapkák a műszaki leírásban meghatározott követelményeknek megfeleltek-e. A kirendelt szakértő aggálytalan szakvéleménye szerint az elkészített sapkák minden szempontból megfeleltek a műszaki leírásban foglaltaknak, az eltéréseknek pedig nincs funkcionális szempontból jelentősége. Elfogadott gyakorlat a relaxa zsinór alkalmazása a sapkák paszpól részében. A tányérsapka merevségének biztosításában a damil elhanyagolható szerepet játszik az acélszalaghoz képest, továbbá a relaxa zsinórnak kisebb a merevsége a damilhoz képest. A merevítő hatás szempontjából a két anyag között nincs különbség.

Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a szakértőnek azon véleményét, mely a műszaki leírást minősítette, mivel a műszaki leírás értékelése nem volt a szakértő feladata. Ugyanakkor rámutatott arra is az elsőfokú bíróság, hogy szakértelem nélkül is a szavak általános jelentése és nyelvtani kontextusa alapján a "műanyag szál (damil)" megjelölésből nem következik, hogy a sapkák paszpól részét kizárólag damillal lehet felszerelni. Elfogadható az az alperesi értelmezés is, amely a damilt, mint a műanyag szálak gyűjtőfogalom egyik elemét emeli ki. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes által gyártott, relaxa zsinórral készült sapkák és az alperes által damillal gyártott mintadarab is megfelel a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak.

Az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 383. § (3) bekezdése kapcsán kifejtette, hogy ezen jogszabályban meghatározott határidő nem jogvesztő, a felperes által megjelölt hiba rejtett hibának minősül, mivel az külső szemrevételezéssel nem észlelhető.

Hangsúlyozta, hogy a felperes nem bizonyította azon tényt, hogy az elkészült termékben esztétikai minőségromlás is bekövetkezett a helyettesítő anyaggal való gyártás miatt. Ezt a szakértői bizonyítás nem támasztotta alá. A szakértői bizonyítás nem támasztotta alá azt a felperes által

állított tény sem, mely szerint a termékekben esztétikai minőségromlás is bekövetkezett a helyettesítő anyaggal való gyártás miatt. A felperesi észrevételekre reagálva hangsúlyozta, hogy a reluxa és a damil merevségének összehasonlítása szükségtelen volt, mert ezek a sapka paszpól részének kialakítására és nem a sapka tetőrészének merevítésére szolgáltak. A felperes utóbb visszavonta arra vonatkozó bizonyítási indítványát, hogy a damil a merevítés célját is szolgálta. Ezáltal a felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A fentiek alapján a rendelkezésre álló bizonyítékokra tekintettel nem látta bizonyítottnak, hogy az alperes által gyártott tányérsapkák nem feleltek meg a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak. Hibás teljesítés hiányában nem volt alkalmazható a régi Ptk. 246. § (1) bekezdése szerinti kötbér szankciója sem.

A felperes pervesztességére tekintettel marasztalta őt az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján a pernyertes alperes költségeiben. Az állam által előlegezett kereseti illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) és (2) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatását és az alperesnek a kereset szerinti marasztalását kérte. Álláspontja szerint a perbeli szakvéleménynek több súlyos hibája is van. A szakértő az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 1. § (1) bekezdésébe ütköző módon túlterjeszkedett a hatáskörén, jogkérdésben véleményt nyilvánított és átértelmezte a sapkák elkészítésére vonatkozó műszaki leírás rendelkezéseit. Kiemelte, hogy a műszaki leírásban és az alperes által elkészített mintadarabban is damil alkalmazása szerepel. Álláspontja szerint a műanyag szál (damil) kifejezés alatt semmiképpen sem lehet a reluxa zsinór kifejezést érteni. Ha a felek szándéka erre irányult volna, úgy ezt tüntették volna fel a szerződésben. A felek szándékára, megállapodására mutatott rá az alperes 2010. április 29-én kelt levele, amelyben úgy nyilatkozott, hogy a damil beszerzés nehézségére való tekintettel a reluxa zsinór a legmegfelelőbb annak kiváltására. Ebből egyértelmű, hogy az alperes is pontosan tisztában volt azzal, hogy mit jelent a műszaki leírásban a műanyag szál (damil) kifejezés. Ezt erősítették meg a 2010. május 12-én tartott egyeztetésről készült jegyzőkönyvben, valamint a 2010. május 26-án kelt alperesi levélben foglaltak is. Az esztétikai minőségromlás megállapíthatóságának hiányával kapcsolatban súlyos hiányossága a szakvéleménynek, hogy a per tárgyát képező sapka, mint termék vizsgálatát mellőzte, kizárólag elméleti síkon az acélszalag, illetve a damil összehasonlításával, valamint az általa készített a sapkára még csak távolról sem hasonlító paszpól minták elemzésével foglalkozott. Mindezek alapján nem lehetett volna mellőzni az alperesi szerződésszegés tényének megállapítását. A minőségromlással, az esztétikum csökkenésével kapcsolatos bizonytalanság legfeljebb a szerződésszegés jogkövetkezményeinek meghatározása tekintetében bírhatott volna jelentőséggel. Elismerte a felperes, hogy ebben a körben újabb szakvélemény hiányában megnyílik a lehetőség a régi Ptk. 247. § (1) bekezdésének alkalmazására, a túlzott mértékű kötbér összegét a bíróság mérsékelheti.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a szerződés teljesítésekor a szakmában elismert gyakorlatot figyelembe véve úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A szolgáltatott termék a szerződés elválaszthatatlan részét képező műszaki leírásnak mindenben megfelelt. Az alperes nem követett el szerződésszegést, amikor a műszaki leírás 3. pontjában a felhasználandó anyagok felsorolásában a tányérszegő merevítésére előírt "műanyag szál (damil)" megnevezésű anyagot a szakmában ugyanerre a funkcióra általánosan alkalmazott, a damillal egyenértékűen alkalmazható másik műanyag szállal, reluxával váltotta ki. Hivatkozott arra, hogy a felperes gyártási ellenőrzést

végzett, ezek során semmilyen kifogás nem merült fel. A szakértői bizonyítás sem támasztja alá az alperes hibás teljesítését. A felperes által felkért magánszakértő pusztán annyit állapított meg, hogy bizonyos mértékű értékcsökkenés következett be azáltal, hogy a damil helyet relaxa szál került alkalmazásra, mivel a tányérsapka "kevésbé szépen, szabályosan áll". Ugyanakkor azt is megállapította, hogy ez a használat során funkcióbeli hátrányt nem okozott. Az alperes hivatkozott a német **B.** cégtől kért szakvéleményre, mely szerint a damil szál és relaxa szál egyaránt alkalmas a kívánt funkció betöltésére. A perben kirendelt igazságügyi szakértő véleménye szerint a damil és a relaxa, mint műanyag szál alkalmazása egyenértékű arra a funkcióra, amelyre azt a felperes használta. Ebből adódóan az alperes a szerződés műszaki leírásában szereplő előírást nem szegte meg. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által megfogalmazott műszaki leírás nem egyértelmű, ezért műanyag szálként nem csak damilt lehetett alkalmazni a sapkák paszpól részénél. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok és szakértői vélemények alapján megalapozott ítéletet hozott.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéseit azonban nem mindenben osztja a másodfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a felek közötti jogvita lényege, hogy az alperes által gyártott tányérsapkák - amelyek damil helyett relaxa zsinórral készültek - megfeleltek-e a felek között létrejött szerződésben meghatározott tulajdonságoknak. Arra is helyesen utalt, hogy az alperes által gyártott termék szerződéses tulajdonságait a szerződés elválaszthatatlan részét képező ajánlati dokumentáció, műszaki leírása tartalmazta. Azt az alperes sem tette vitássá, hogy a tányérsapkák paszpól része nem a műszaki leírásnak megfelelően készült, mert a "műanyag szál (damil)" helyett relaxa zsinórt épített be.

A másodfokú bíróság nem ért egyet az elsőfokú bíróságnak a szerződés fenti kikötésének értelmezése körében kifejtett álláspontjával. A régi Ptk. 207. § (1) bekezdése értelmében a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. Mind a műszaki leírás, mind pedig a mintadarab damillal ellátva készült. Az alperes tisztában volt azzal, hogy a műszaki leírásban szereplő műanyag szál csak damil lehet. A műanyag szál mellett zárójelbe helyezett damil megjelölés nem példálódzó felsorolás, hanem kizárólagos. Erre tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése és az eset összes körülményeire tekintettel sem fogadható el az az értelmezés, mely szerint a műanyag szál olyan gyűjtőkategória, amely helyettesíthető volt relaxa zsinórral.

Arra a felperes is helyesen utalt fellebbezésében, hogy a kirendelt igazságügyi szakértőnek nem volt feladata a műszaki leírás minősítése. A szakértőnek a minőségromlás fennállásáról, annak esetleges mértékéről kellett volna nyilatkoznia. Az ítéletábra azonban rámutat arra, amennyiben a műszaki leírásban csak a felhasználandó anyag jellege került meghatározásra, annak méretezése azonban nem, úgy az alperesnek mint vállalkozónak kötelezettsége lett volna a régi Ptk. 392. § (2) bekezdése alapján a megrendelőt haladéktalanul értesíteni arról, hogy ez a vállalkozás eredményességét gátolja, vagy figyelmeztetnie kellett volna a megrendelőt a régi Ptk. 392. § (3) bekezdése alapján a szakszerűtlen utasításra.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes a régi Ptk. 305. § (1) bekezdése alapján hibásan teljesített, mivel a szolgáltatott dolog a teljesítés időpontjában nem felelt meg a szerződésben

meghatározott tulajdonságoknak. A hibás teljesítésre tekintettel a felperesnek a régi Ptk. 306. § (1) bekezdés b) pontja szerinti árleszállítási igénye jogalapjában megalapozott volt. Az árleszállítás mértékének megállapítása körében a másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a szolgáltatott dolog értéke mekkora volt. Mind a felperes, mind pedig az alperes az árleszállítás mértékének meghatározásakor a nettó árból indult ki. A másodfokú bíróság ezért a szolgáltatott dolog nettó árát, azaz 5.180 Ft-ot vette figyelembe az árleszállítás kiindulópontjaként. A mennyiség adott volt, hiszen 21.000 db képezte a szolgáltatás tárgyát, és a felperes is ezen mennyiségből indult ki az árleszállítás mértékének meghatározásakor. Az árleszállítás konkrét mértékének meghatározásakor pedig a másodfokú bíróság azt vette figyelembe, hogy a felperes az általa készített magánszakvélemény alapján 6%-a, míg az alperes az általa indokoltnak talált árleszállítás mértékénél a sapkák paszpól részének (2.060 Ft.) 5%-a figyelembevételét tartotta indokoltnak. A másodfokú bíróság ezeket mérlegelve 3%-os mértékű árleszállítást fogadott el. Ennek összege a szolgáltatott termékekre vetítve összesen 3.263.400 Ft volt.

Megalapozott volt jogalapjában a felperesnek a régi Ptk. 246. § (1) bekezdésére alapított kötbérigénye is. A szállítási szerződés 11.2. pont rendelkezései, valamint a régi Ptk. 246. § (1) bekezdése alapján az alperes nem szerződésszerűen (hibásan) teljesített, mivel nem a szerződésben meghatározott paraméterekkel rendelkező terméket szállította le. A régi Ptk. 247. § (1) bekezdése alapján azonban a másodfokú bíróság a túlzott mértékű kötbér összegét mérsékelte a nettó vállalkozói díj 5 %-ára, azaz 5.439.000 Ft-ra. A hibás teljesítés esetére elszámolt teljes nettó szerződéses érték 25%-a ugyanis kirívóan magas érték a szerződésszegés súlyához mérten. E körben a másodfokú bíróság értékelte azt is, hogy a felperes a régi Pp. 164. § (1) bekezdésében írt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, nem bizonyította, hogy a relaxa zsinór alkalmazása miatt következett be a tányérsapkák minőségének romlása, illetve nem bizonyította a minőségromlás mértékét sem. A felperes 16. sorszámú beadványában majd a 19. sorszám alatti jegyzőkönyvi nyilatkozatában sem indítványozta az újabb szakértő kirendelését a szakvélemény ellentmondásainak feloldására, hanem a rendelkezésre álló adatok és bizonyítékok alapján kérte a jogvita elbírálását.

A fent kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest 3.263.400 Ft árleszállítás és 5.439.000 Ft hibás teljesítés miatti kötbér, összesen 8.702.400 Ft és kamatai megfizetésére kötelezte. A késedelembe esés napját a felperes mindkét igénye kapcsán 2011. április 29. napján jelölte meg, amelyhez a másodfokú bíróság a régi Pp. 215. §-a alapján kötve volt. A részbeni marasztalásra tekintettel a felperes 26 %-ban lett pernyertes, ezért ennek megfelelően rendelkezett az elsőfokú perköltségek viseléséről is a régi Pp. 81. § (1) bekezdése alapján. A felperes javára a pernyertességre első ügyvédi munkadíjat 435.100 Ft-ban, míg az alperes javára a pernyertességre eső ügyvédi munkadíjat bruttó 1.003.975 Ft-ban határozta meg. A felperes javára megállapított ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint határozta meg, az alperes javára megállapított ügyvédi munkadíjat az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte, azt a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan állapította meg. A felperes által a perben előlegezett szakértői díj 26%-a kerekítve 73.000 Ft volt. A felperesnek és az alperesnek járó elsőfokú perköltséget egymásba beszámítva rendelkezett úgy, hogy az alperes javára fizetendő perköltség összegét 495.875 Ft-ra szállítja le.

A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt kereseti illetékből az alperes köteles megfizetni 288.000 Ft-ot a régi Pp. 81. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján, míg a felperes pervesztességére eső 612.000 Ft illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján.

Az ítélet tábla egyebekben (az elutasított árleszállítási és kötbérigény, valamint a felek saját költségeik viseléséről szóló rendelkezéseit) az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperes részben, az elsőfokú eljárással megegyező 26%-os mértékben lett pernyertes, ennek megfelelően a régi Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az ítélet tábla a másodfokú per költségeik viseléséről. Az ügyvédi munkadíjakat egymásba beszámítva az alperes javára kötelezte a felperest az ügyvédi munkadíj megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján. A mérséklés során figyelemmel volt a jogi képviselők által kifejtett ügyvédi tevékenységre, így felperes javára 100.000 Ft, míg alperes javára 259.900 Ft+Áfa ügyvédi munkadíjat állapított meg.

A fellebbezési illeték viseléséről a régi Pp. 81. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2018. május 16.

Dr. Pestovics Ilona s.k.
a tanács elnöke

Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k.
előadó bíró

Takácsné dr. Kükáló Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tiszttviselő

Fővárosi Ítélet tábla
3.Pf.20.116/2018/6.

A Fővárosi Ítélet tábla a dr. Kiss Péter jogtanácsos által képviselt Országos Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve u. 4-6) felperesnek a Dr. Kenéz Anna Ügyvédi Iroda által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes elleni szavatossági igény és kötbér megfizetése iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2017. november 22. napján kelt 6.P.24.978/2016/23. számú ítélete ellen a felperes által 26. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

k i j a v í t ó v é g z é s t:

Az ítélet tábla a 3.Pf.20.116/2018/5/II. számú ítélete rendelkező részének első bekezdésében a kereseti illetékből az állam terhén maradó részt 612.000 (azaz hatszáztizenkétezer) Ft-ról 666.000 (azaz hatszázhatvanhatezer) Ft-ra javítja ki, az alperes által az államnak külön felhívásra fizetendő feljegyzett kereseti illeték mértékét 288.000 (azaz kétszáznyolcvannyolcezer) Ft-ról 234.000 (azaz kétszázharmincnégyezer) Ft-ra javítja ki.

Az ítélet rendelkező részének utolsó bekezdését pedig oly módon javítja ki, hogy arra kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 696.200 (azaz hatszázkilencvenhatezer-kétszáz) Ft helyett 650.000 (azaz hatszázötvenezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, míg 1.479.400 (azaz egymillió-négyszázhetvenkilencezer- négyszáz) Ft helyett 1.850.000 (azaz egymillió-nyolcszázötvenezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket visel az állam.

A végzés ellen fellebbezésnek van helye, melyet a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Kúriához címezve a Fővárosi Ítéltáblán lehet 4 példányban előterjeszteni.

I n d o k o l á s

A másodfokú bíróság hivatalból észlelte, hogy az ítéletének rendelkező részében számítási hiba történt, mert a feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket nem a 26-74 %-os mértékű pernyertesség-pervesztesség arányában osztotta meg. A másodfokú bíróság a határozatát a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 224. § (1) bekezdése alapján kijavította.

A végzés ellen a régi Pp. 239. § folytán alkalmazandó 224. § (4) bekezdése alapján külön fellebbezésnek van helye.

Budapest, 2018. május 16.

Dr. Pestovics Ilona s.k.
a tanács elnöke

Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k.
előadó bíró

Takácsné dr. Kükáló Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő